

GOD OF
Slaughter

သတ်ဖြတ်သူသွေးနုတ်ဘုရား (ရီယန်)

ဘာသာပြန် - စိုးပိုင်မှူး

စာစဉ် - ၂

Chapter (21)

ရီယန် ခြေကားရားလက်ကားရားဖြင့် ပက်လက်လှန်ကာ လှဲနေသည် ။ သူ့မျက်နှာက ယခုပင် ပေါက်ထွက်တော့မည်ကဲ့သို့ အနီပုပ်ပုပ်ရောင်ဖြစ်နေသည် ။ အသက်ကို အလှအယက် ရှုနေရပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း အကြောဆွဲသလို ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်နေသည် ။

ကောင်းကင်ကြီးပေါ်မှ တလက်လက် တောက်ပနေသော ကြယ်လေးများကို ကြည့်ရင်း သူ့ကိုယ်တွင်းရှိ ဆဲလ်တစ်ခုချင်းစီက တုန်ခါနေမှုကို ရီယန်ခံစားနေရသည် ။ သူ၏ ကြွက်သားများ အရိုးများ အကြောများက ကျယ်ပြန့်လာလိုက် ပြန်ကျုံ့သွားလိုက် ဖြစ်နေသောကြောင့် သူ အကြောဆွဲသလို ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည် ။

သူ့ကီစုစည်းမှုကို ထုတ်ဖော်အသုံးမပြုဘဲ ရီယန် သူ့မျက်လုံးများကိုသာ မှတ်ထားလိုက်သည် ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၏ ဆန်းကြယ်သော ပြောင်းလဲမှုကို စတင်ခံစား ကြည့်နေလိုက်သည် ။ အရိုးထဲ အသားထဲကပင် သိမ့်သိမ့်တုန်နေ၏။ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ဆဲလ်တစ်ခုချင်းစီ၏ ပျက်စီးခြင်းနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ် များက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုမို သန်စွမ်းလာစေ ပေလိမ့်မည်။

ပြင်းထန်သော အားကစားများ ၏ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသော သဘောသဘာဝကြောင့် ယခု သူ၏ ကန့်သတ်မှုကို ချိုးဖျက်နိုင်ခဲ့ခြင်းသည်

နောက် လာလတ္တံ့သော စိန်ခေါ်မှုများ ၏ အစပင်ဖြစ်ကြောင်း သူသိရှိ နားလည်ထားသည်။ ။

လူ့ခန္ဓာကိုယ်၏ အဆုံးအစွန် စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း (ကန့်သတ်ချက်) သည် အမြဲတစေပင် ချိုးဖျက်၍ ရပေသည်။ ။ အဆက်မပြတ် လေ့ကျင့်ခြင်းများက လူ့ခန္ဓာကိုယ်၏ လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းကို အကန့်အသတ် မဲ့စေသည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း ယခင် သူနေခဲ့သော ကမ္ဘာမှ လူသားများ သည် ကမ္ဘာ့စံချိန်များကို အကြိမ်ကြိမ် ချိုးခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

လဲကျရင်ပြန်ထ၊ ပြုတ်ကျရင်ပြန်တက်၊ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် မနားမနေ လေ့ကျင့်ခဲ့သော ဇွဲသတ္တိများ ဖြင့်သာ စံချိန်များကို ချိုးဖျက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အားကစားသမားကြီး ရှီယန် နားလည် သဘောပေါက် ထားပေသည်။ ။

မျက်လုံးများ မှိတ်ထားရင်း ကီစုစည်းမှု လှည့်ပတ်ခြင်း မပြုလုပ်ဘဲ ရှီယန် သူ့ကိုယ်တွင်းမှ ကြွက်သားမျှင်များ ၏ ပြောင်းလဲမှုကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရသည်။ ။

ထိုအရာများကို အာရုံစိုက် ကြည့်ရှုနေရင်း သူ၏ အင်မော်တယ် သိုင်းဝိညာဉ်က စတင် အလုပ်လုပ်နေသည် ကို ရှီယန် ခံစားနေရသည်။ ။ ထိုအရာက လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို မယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာ နည်းလမ်းများ ဖြင့် ပြန်လည်ပြုပြင်ပေးနေသည်။ ။ ပြန်လည် တည်ဆောက်ခြင်းဖြင့် သူ့ကြွက်သားမျှင်များကို ပိုမိုသန်မာအောင် ပြုပြင်ပေးနေသည်။ ။

သူ့ကြွက်သားမျှင်များမှ နာကျင်မှုများ အားလုံးကို အင်မော်တယ် သိုင်းဝိညာဉ်က တဖြည်းဖြည်း လျှော့ချပေးနေသောအခါ ရှီယန်က ကြိုးစားရုန်းကန်ကာ ထိုင်လိုက်သည်။ ။ တိုးတက်လာသော လူ့ခန္ဓာကိုယ်က မွတ်သိပ်လာသောကြောင့် ရှီယန် သူ့အိတ်ထဲမှ ဝေစုရထားသော အသား

ကင်များ နှင့် ရိက္ခာခြောက်များကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး စတင် ဝါးမျိုနေလေ တော့သည်။ ။

ပြင်းထန်မှုမြင့်မားသော လေ့ကျင့်ခန်းများက စွမ်းအင် အမြောက်အမြား အသုံးပြုရသည်။ ။ အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြည့်ဖြိုးစေ ရန် ခွန်အားရှိရန်နှင့် သန်မာမှုအတွက် အစားများများ စားဖို့ လိုအပ်လေ သည်။ ။

စားပြီးသွားသော အစာခြောက်များက သူ့အစာအိမ်ထဲတွင် လျင်မြန် စွာပင် ကြေပျက်သွားကာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အာဟာရထောက်ပံ့မှု ကို စတင်ပြုလုပ်လေသည်။ ။ တိုတောင်းသော အချိန်လေးအတွင်းမှာ ပ င် လူငါးယောက်စာ အစားအစာများ အားလုံးကို သူစားပစ်လိုက်ပြီဖြစ် သည်။ ။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှ ပြောင်းလဲမှုများကို ခံစားမိသော အခါတွင် တော့ ရှီ ယန်အပြုံးကြီးက ပိုမို တောက်ပလာသည်။ ။ နေသာထိုင်သာ ရှိသွား သော ဝမ်းဗိုက်ကို ပွတ်သပ်လိုက်ရင်း ရှီယန် အပျင်းတစ်ချက် ဆန့်လိုက် သည်။ ။ ထို့နောက်တွင် တော့ မျက်စိများကို မှေးမှိတ်လိုက်ပြီးနောက် သ က်သောင့်သက်သာ ရှိစွာဖြင့် ကီစုစည်းမှုကို စတင် လှည့်ပတ်လိုက် တော့သည်။ ။

ကီစုစည်းမှုကို စတင် လှည့်ပတ်လိုက်သည် နှင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြောင်းအလဲက ပိုသိသာလာသည်။ ။

သူ ကြိုတင်ခန့်မှန်းထားသည့် အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။ သူ့မရီချန်များ အတွင်း ကီစုစွမ်းအင် လှည့်ပတ်မှုက မူလထက် ၃၀% ခန့်ပင် ပိုမို မြန်ဆ န်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပြီးခဲ့သည့် ဖိအားများကို ခံယူလေ့ကျင့်ပြီး နောက်

တွင် အရင်အချိန်များ ထက်ပင် နိုးကြား လန်းဆန်းနေပေ၏။ သူ့ မရီချန် များအားလုံးက အရင်ထက်ပင် အသားကျ လာပြီး အရင်က အားနည်းခဲ့ သော မရီချန်များ ပင် ယခုအခါ ပိုမိုများ ပြားသော ကီစုစည်းမှုများကို စု ပ်ယူနိုင်လာသည် ။ သူ၏ အားနည်းခဲ့သော မရီချန်များ သည် ပိုမိုကျယ်ပြန့် လာပြီးနောက် ချောမွေ့စွာ လှည့်ပတ်လာနိုင်ပြီဖြစ်သည် ။

ရီယန် အရင်တုန်းကတည်းကပင် အယူအဆတစ်ခု ရှိခဲ့သည် ။ ခန္ဓာ ကိုယ် ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းမှုက ကီစုစည်းအင် လေ့ကျင့်ခြင်းနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ အရေးကြီးသည် ဟူ၍ ပင် ဖြစ်သည် ။ ထိုအခြင်းအရာ နှစ်ခုက အပြန်အ လှန် အကျိုးပြုကြသည် ။

ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင်မှု လုံလောက်သောအခါ ကီစုစည်းအင် သိပ်သည်း လှ ည့်ပတ်မှုကလည်း မြန်ဆန်လာသည် ။ ပိုမိုကြံ့ခိုင်သော ခန္ဓာကိုယ်က ပို မိုသိပ်သည်းသော ကီစုစည်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည် ။ ထိုသို့ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ဆက်စပ်နေသော အကြောင်းကြောင်းများကပင် သူ့ကိုယ်တွင်း တွင် ကွယ်ဝှက်နေသော သိုင်းဝိညာဉ် နှစ်မျိုးကိုလည်း ကြီးမားသော အ ကျိုးပြုမှုများ သက်ရောက်စေခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

လတ်တလော တိုးတက်မှုများက ရီယန် ကြိုတင် ကောက်ချက်ချ ထားသော အခြင်းအရာများ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေ ပြနေလေတော့ သည် ။

ထို့ကြောင့်ပင် ရီယန်အပြုံးကြီးက နားရွက်နှစ်ဖက်တွင် တက်ချိတ် နေတော့သည် မဟုတ်ပါလော... ။

ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ထူထပ်သောမြက်ပင်ရှည်များ အနီးတွင် ...

"ဒီး... သမီးဘာလို့ ဒီကိုလိုက်လာရတာလဲ... သမီးရဲ့ သိုင်းဝိညာဉ် ပြန်ကောင်းလာဖို့ အတွက် ကောင်းကောင်း အနားယူဖို့ လိုအပ်တယ် လေ... "

လူဟာက သူ၏ မြေဆွဲအား စက်ကွင်းဖြင့် ရှိယန်ကို လေ့ကျင့်ပေး နေစဉ် ကတည်းက မြောင်ယီဒီး ရောက်နေမှန်း သတိထားမိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် ။ ရှိယန် အမောဆိုပြီး ခြေပစ်လက်ပစ် လဲနေချိန်တွင် မှ လူဟာက မြောင်ယီဒီးရှိရာသို့ တိတ်တဆိတ် လျှောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။

"သမီး အိပ်မပျော်လို့ ဟိုဟိုဒီဒီ လမ်းလျှောက်ရင်း အန်ကယ်တို့ လေ့ ကျင့်နေတာကို တွေ့တာ... "

မြောင်ယီဒီးက သိမ်မွေ့စွာ ပြုံးလိုက်ရင်း ဖြေလိုက်သည် ။ ဆူပူနေ သော အန်ကယ်လူကို သူမ မကြောက်ပါ။ သူမအတွက် စေတနာနှင့် ပြောနေခြင်း ဖြစ်မှန်းသိပါသည် ။

သူမက ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက် ထူးဆန်းအံ့ဩသော အမူအ ရာဖြင့် မေးလိုက်သည် ။

"အန်ကယ်လူ... ဒါက သူ့အတွက် အရမ်း လွန်မနေဘူးလားဟင်... သမီးမှတ်မိသေးတယ် အန်ကယ်လူ ရွယ်စင်းကို မြေဆွဲအား သုံးဆနဲ့ လေ့ကျင့်ပေးတုန်းကလေ... အဲဒီတုန်းက ရွယ်စင်းက အခြေခိုင် ဒုတိယ အဆင့်တောင် ရောက်နေပြီ ... ပြီးတော့ ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင်မှုလေ့ကျင့်ခန်း အတွေ့အကြုံတွေလည်း ရှိနေပြီလေ ... ဒါပေမဲ့ ဒီလူ့ကိုကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ မြေဆွဲအားငါးဆနဲ့ လေ့ကျင့်ပေးတာလဲဟင်... "

လူဟာက မချီပြုံး ပြုံးကာ ခေါင်းကိုခါယမ်းရင်း

"ငါ သူ့အပေါ်မှာ စစချင်း မြေဆွဲအား ငါးဆ သုံးလိုက်တယ်ဆိုတာ က သူ လက်လျှော့သွားအောင် လို့ ပါ... သူ အားအင်တွေကို အလဟဿ ဖြုန်းတီးသလို ဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လို့ လေ... ဒီကလေးက ဒီလောက် ရူးသွပ် လိမ့်မယ်မှန်း ဘယ်လိုသိခဲ့မှာ လဲ... ငါလည်း လန့်တာပဲ... ငါ့သူ့ကို ရပ် လိုက်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် ပြောပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ သူမှ လက်မခံတာ... "

"အန်ကယ်ဆိုလိုတာက စကတည်းက သူ့ကို ခြောက်လိုက်တဲ့ သ ဘောပေါ့ ... နောက်ဆို သူလန့်ပြီး မလေ့ကျင့်ရဲတော့အောင်... အဲ့လို လား... "

မြောင်ယီဒီးက မျက်လုံးလေးများ ဝိုင်းသွားပြီး ဘာပြောရမှန်းမသိဖြ စ်သွားသည်။ ။

"အဟီး... အေး..ဟုတ်တယ်.."

လူဟာက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ရင်း

"သမီးလည်း သိပါတယ်... မြေဆွဲအားကို ထိန်းချုပ်ဖို့ ဆိုတာက ကီ စုစည်းမှု အနည်းနဲ့ အများ တော့ ကုန်ခန်းစေတာပဲလေ... ဒီလိုအခြေအ နေမျိုးမှာ ငါ့အနေနဲ့ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်လိုဘူး... သူ့အတွက်နဲ့ ငါ့ကို စုစည်းမှုတွေကို ထုတ်ယူ မသုံးစွဲချင်ဘူးလေ... ပြီးတော့ နောက်နေ့မန က်မှာ ဒီကောင်လေး အားပြတ်နေရင် လမ်းခရီးမှာ နှောင့်နှေးလိမ့်မယ်.. . ဟူး... ဒီငမိုက်သား အကြောင်း အစက မသိလို့ ပေါ့... "

"အဲ့လိုဆို... သူ ဘယ်နှုပတ်ထိ ခံနိုင်ရည်ရှိမယ်လို့ အန်ကယ် တွက် ထားတာလဲဟင် ... "

မြောင်ယီဒီးက ဆက်လက် စပ်စုလိုက်သည်။ ။

"လေး ... ပတ်... "

လူဟာက လက်လေးချောင်း ထောင်ပြလိုက်ရင်း လေးလံသော အသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

"အခြေခိုင်အဆင့် တက်လှမ်းခါစ၊ ဘာ ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်မှုမှ လေ့ကျင့်မထားတဲ့ ဘယ်သိုင်းသမားမဆို လေးပတ် အလွန်ဆုံး ငါးပတ်ပဲ လျှောက်လှမ်းနိုင်လိမ့်မယ် ... မြေဆွဲအားက ငါးဆလေ... ဒီကောင့်ကြည့်ပါလား ပိန်ပိန်ပါးပါးလေးရယ် ... ဒါကြောင့် လေးပတ်မြောက်လောက်မှာ ငါ့ကို ရပ်ခိုင်းလိမ့်မယ် ထင်ထားတာ... "

"အမ်... ဒါပေမဲ့ သူက ဆယ့်တစ်ပတ်အထိ ပတ်ခဲ့တယ်... "

မြောင်ယီဒီး မျက်နှာတွင် မယုံကြည်နိုင်ဟန်များ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ။ ရှီယန်ရှိရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်မိရာ သူမမျက်လုံးလေးပင် ပြူးကျယ်သွားသည်။ ။ ကြည့်ပါဦး... သူက ကျောက်ဆောင် တစ်ခုလို ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေပြီး အတွင်းအား လေ့ကျင့်မှုပင် စတင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"ဘုရားရေ... သူက ထတောင်ထိုင်နေပြီရော... "

"ဘာ... သူက လှုပ်တောင် လှုပ်နိုင်သေးလို့ လား... "

လူဟာက ကမန်းကတန်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိကာ ကြောင်အသွားတော့သည်။ ။ ရှီယန်ကို ငေးကြည့်နေရင်းမှ ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ယမ်းလိုက်ရင်း..

"ငမိုက်သားပဲ... ဒီငနဲက တကယ့်ကို ငမိုက်သားပဲ... ဒီချီးထုပ်က ဒီလိုတွေသာ လျှောက်လုပ်နေရင် မနက်ဖြန်ကျ လှုပ်နိုင်မှာ တောင် မဟုတ်တော့ဘူး... ဒီလို ပြင်းထန်မှုမြင့်မားတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းတွေက သူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကို နေရာမလပ် နာကျင်နေစေမှာ အသေအချာပဲ... မန

က်ဖြန် အစီအစဉ်တွေ ပြန်ပြောင်းရတော့မယ် ဆိုတာ ငါလောင်းရဲတယ် ... "

"အိ... ဟုတ်တယ်... ကျွန်မတို့ အစီစဉ် ပြောင်းရုံအပြင် ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး... ဟင်း... တကယ့် ငရှုပ်လေးပဲ... "

မြောင်ယီဒီးကလည်း ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့် ထောက်ခံလိုက်သည် ။ သူမနှုတ်ခမ်းလေးများ ကတော့ ယောင်ယောင်လေး ပြီးနေပါသည် ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ခင်း... နေမထွက်ခင် အရုဏ်တက်စ အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြူခိုးများမှိုင်းဝေနေသည် ။

"ဒီး... ဆင်းခဲ့တော့... ပြင်ဆင်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ... "

သစ်ပင်ကြီး၏ အောက်တွင် လူဟာက အသံအုပ်အုပ်ဖြင့် မြောင်ယီဒီးကို နှိုးနေသည် ။

"အင်... သမီး အိပ်ချင်သေးတယ် ... "

မြောင်ယီဒီးက သမ်းဝေလိုက်ရင်း မျက်လုံးမဖွင့်ဘဲ အိပ်မက်ယောင်နေသလို ပြန်ဖြေလိုက်သည် ။

"ဘာလို့ ဒီနေ့ အရမ်းစောတာလဲ ... ဝှား... အန်ကယ်ပြောတော့ ဟိုကောင် သေချာပေါက် ဒီနေ့ လှုပ်တောင် လှုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆို... "

"ဟဲ့... သူက နင့်ကိုတောင် စောင့်နေပြီးပြီ... "

လူဟာက အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည် ။ သူက အံ့သြမှုကို ကြိုး

စား ထိန်းချုပ်နေဟန် တူသည်။ ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်မိနစ်က ရှီယန် သူ့ဆီရောက် လာပြီး လူသုံးယောက် စာ စားစရာများ တောင်းယူသွားခဲ့သည် မဟုတ်လား။

သူ့ရှေ့မှာ ပင် ပြောင်အောင် စားပစ်လိုက်ပြီး နေသာထိုင်သာ ရှိသွား ဟန်ဖြင့်ပင် ဗိုက်ပွတ်နေသေးသည်။ ။ ပြီးတော့ သူတို့ ခရီးစတင်သင့်ပြီဖြစ်ကြောင်းပင် သူ့ကို နှိုးဆော် လိုက်သေးသည်။ ။

လူဟာ တကယ်ပင် အံ့အားသင့်နေပါသည်။ ။ သူ့နှုတ်မှ တီးတိုး မရေ ရွတ်လိုက်မိခင် ရှီယန်ကို မျက်လုံးပြူးကြီးများ ဖြင့် အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေမိသေးသည်။ ။

"စိတ္တပေါပဲ..."

"သူကလည်း ကျွန်မကို စောင့်နေတယ်... ဟုတ်လား..."

မြောင်ယီဒီး အိပ်မှုနံ့စုံများဖြင့် ပြန်မေးလိုက်ရင်း မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် မျက်လုံးများကို ပွတ်သပ်နေမိသည်။ ။

"အဟုတ်ဗျာ... ငါတို့ ထက်တောင် တက်ကြွနေသေးတယ်... သွားကိုဖြိုးလို့ ... "

"ဘာရယ်..."

မြောင်ယီဒီးက အံ့အားတကြီး ထထိုင်လိုက်ပြီးနောက် ရှီယန်ရှိရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။

"မြတ်စွာဖျား"

ဟုတ်သမှ သိပ်ဟုတ်... ရှီယန်က သစ်ပင်အောက်တွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရင်း သူမကို မြားတစ်ချောင်းလို စူးရှသော မျက်လုံးများ ဖြင့်

လှမ်းကြည့်ကာ ပြုံးပြနေသေးသည်။ ။

"တကယ်...စိတ္တပေါပဲ"

ရီယန်က သူ့ဟာသူ ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည် ... ။ ဟိုစမ်းဒီစမ်းလုပ်ရင်း တွေးလိုက်မိတာက... ။ ဘာမှ လည်း မှားမနေပါဘူးဟ။ ငါက ဖင်တုံး လုံး ချွတ်ထားတာလည်း မဟုတ်။

သူ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားရင်း လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ။

"အန်ကယ်လူ... မြောင်မိန်းကလေး... ကျွန်တော့် ဘယ်နေရာက စိတ္တဇနဲ့ တူနေလို့ တုံးဗျ... "

"ရှင့်တစ်ကိုယ်လုံးပဲ... "

မြောင်ယီဒီးက တစ်ခါခါရယ်မောရင်း ရွှင်မြူးသော အမူအရာဖြင့် လက်ညှိုးလေးဝိုင်းကာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ။

သူမ၏ ရယ်မြူးသံလေးများကြောင့် ယခုပင် နွေဦးရာသီ ရောက်ရှိလာသလို သာယာ ခံစားသွားကြရသည်။ ။ သူမ၏ ချစ်စဖွယ် အမူအရာလေးများက ဤအမှောင် တောအုပ်ကြီး၏ ဖြစ်တည်မှုကိုပင် မှေးမှန်သွားစေသည်။ ။

ရွယ်စင်းနှင့် ဟူလုံတို့ နှစ်ယောက်စလုံး သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားကာ မျက်လုံးရွဲကြီးများ ဖြင့် ငေးကြည့်နေမိကြသည်။ ။ သို့သော်လည်း ခဏအတွင်း သူတို့ ၏ စိတ်ဆန္ဒများကို ကမန်းကတန်း ရုပ်သိမ်းကာ ခေါင်းကြီးများ ငုံ့နေကြလေသည်။ ။ မြောင်ယီဒီးကို သူတို့ မျက်လုံးချင်း ဆုံမကြည့်ရဲပါချေ။

ရီယန်မျက်လုံးများက ကျဉ်းမြောင်းသွားကြသည်။ ။ မြောင်ယီဒီး၏ မျက်နှာလှလှလေးကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပင် အရသာခံ ငမ်းနေလိုက်

သေးသည် ။ သူ့စိတ်ထဲမှ ...

ဟင်းဟင်း... သိသပါ့ဗျာ... ဒီအမူအရာ... ဒီမျက်လုံးမျိုး... မောင်ရှိယ
နဲ့တို့ သိသပ။ အရင်ဘဝတုန်းက သန်းကြွယ်သူဌေး၊ အားကစားသမား၊
ဆော်ကြည်ဘဲ ရှိယန်မဟုတ်လား။

သူက မချိုမချင်ပြုံးလိုက်ရင်း

"မြောင်မိန်းကလေး... ငါက စိတ္တဇကောင်ဆိုတော့... မင်းကို အရင်
ဆုံး ဖမ်းမှာ နော်... ဆိုတော့ ဒီည သတိသာထားသိလား... ငါ့ကိုယ်ငါ မ
ထိန်းချုပ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ရင်ဖြစ်နေမှာ ... ငါစိတ်ဖောက်လာရင် မိန်းကလေး
တွေရဲ့ အရူးအမူးအော်သံတွေကို အရမ်းကြိုက်တာဟ... အဲဒါကြောင့် ဒီ
ည မင်းလေးလည်း အော်ရင်အော်နေရမှာ ... ဟီးဟီး... "

"မိုက်ရိုင်း လှချည်လား... "

ဒီယာလန်းက မနေနိုင်တော့ဘဲ လှမ်းကြိမ်းမောင်းလိုက်သည် ။

"အို... တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ... ဒီနေရာမှာ တခြားမိန်းမလှလေးလ
ည်း ရှိနေတာ ငါမေ့သွားတယ်... ဘာလဲ ငါကမင်းကို ဂရုမစိုက်မိလို့ မင်း
စိတ်ဆိုးနေတာလား... ငါ့ကိုယုံ... ငါမင်းဆီလည်း လာမှာ ပါ... မနာလို
မဖြစ်နဲ့တော့နော်... "

ရှိယန်က သူ့နှုတ်ထဲမှ ရိုက်လိုက်ရင်း တကယ်အရေးကြီးသော အရာ
ကို သူမေ့နေသောကြောင့် အမှန်အကန် ပြန်လည် တောင်းပန်နေဟန်
အိုက်တင်လုပ်နေလေသည် ။

"ခိခိခိ... ဟားဟားဟား... "

မြောင်ယီဒီးက မထိန်းနိုင်တော့ဟန်ဖြင့် ဗိုက်ကိုနှိပ်ထားရင်းမှ အား
ရပါးရ ရယ်ချလိုက်သည် မှာ သစ်ပင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျမလိုပင် ဖြစ်သွား

သေးတော့၏။

ရှိယန်ကို လက်ညှိုးထိုးကာ တခိခိရယ်နေရင်း

"နင်... အတော် ရယ်ရတဲ့ ကောင်... တကယ့်ဟာသပဲ... ခိခိခိ... "

ဒီယာလန်းက နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားရင်းမှ သူမလည်း မအောင့်နိုင် တော့ဘဲ တခစ်ခစ် ရယ်မော နေလေတော့သည် ။ ရှိယန်ထံမှ အပျော်များက သူမကိုလည်း ကူးစက်လာဟန်တူသည် ။

ရွယ်စင်းနှင့် ဟူလုံကတော့ မရယ်နိုင်ဘဲ တော်တော်လေးကို စိတ်ရှုပ် ထွေးသွားကြသည် ။ သူတို့ အမူအရာက ကြက်ကြီး လည်လိမ်ထားသကဲ့ သို့ ဖြစ်နေကြလေသည် ။

သူတို့ နားမလည်နိုင်ကြပေ။ အရင် တောက်လျှောက် သူတို့ ၏ ကာ ကွယ်မှုအောက်တွင် ရှိနေကြတုန်းက ဒီကောင်မလေး နှစ်ယောက်က အ လွန်ပင် ပြီးရယ်ခဲ့လှသည် မဟုတ်လော။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး အလွ န်ပင် ယဉ်ကျေးဖော်ရွေစွာ ဆက်ဆံခဲ့ကြသော်လည်း ထိုကောင်မလေး နှစ်ယောက်က ဖုတ်လေတဲ့ ငါးပိ ရှိတယ်ပင် ထင်လှတာမဟုတ်ချေ။

ရှိယန်နဲ့ ကျမှ ၊ ဒီကောင့်ရဲ့ လေးစားမှုမရှိ ရူးသလို မူးသလို ရိသဲ့သဲ့စ ကားတွေနဲ့ ကျမှ ကောင်မလေးတွေက အပြုံးတွေ အများကြီး ဒီကောင့် ကို ပေးနေတယ်။ ဘာသောက်ကျိုးတွေ ဒီနေရာမှာ နည်းကုန်တာတုံးဟ ... ။

"အဟမ်း..အဟမ်း..."

လူဟာက ချောင်းဟန့်ကာ အခြေအနေကို ဝင်ထိန်းလိုက်ရင်းမှ ရှိယ န်ကို ထူးဆန်းသလို စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း

"ကဲ... ကဲ... တော်ကြတော့... ငါတို့ သွားဖို့ အချိန်တန်ပြီ..."

Chapter (22)

Marchant တိုင်းပြည်၊ တီအန်းမြို့။

ရီမိသားစုခြံဝင်းထဲရှိ ကျောက်သားအခန်းဆောင် တစ်ခုထဲတွင် ဖြစ်သည် ။

တည်တည်တံ့တံ့ ရုပ်ရည်ရှိသော လူတစ်ဦး ကျောက်တုံး ခုံပုတစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေသည် ။ သူက ယန်ဟိုင်ဖြစ်သည် ။ ယန်ဟိုင်က ကျဉ်းမြောင်းစူးရှသော မျက်လုံးများ ဖြင့် စာရင်းစာအုပ်ကို တစ်ရွက်ချင်း လှန်နေသည် ။ သူက လစဉ် ကုန်ထုတ်လုပ်မှု မှတ်တမ်းများကို ရီမိသားစု၏ ခေါင်းဆောင် ရှီဂျန်အား တင်ပြနေခြင်းဖြစ်သည် ။

ရှီဂျန်က အသက် ၇၀ ထဲ ဝင်ရောက် လာပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်တုန်းပင် ဖြစ်သည် ။ ဦးခေါင်းတွင် ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်းပင်မရှိ။ ရီမိသားစု၏ မိသားစုခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေသော်လည်း သူက သိုင်းကျင့်ရာတွင် ဝတ်ဆင်သော ရိုးရိုးမြောင် ဝတ်ရုံကြမ်းကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားသည် ။ အညိုရောင် ကျောက်တုံး ခုံပုပေါ်တွင် ထိုင်ကာ ယန်ဟိုင်၏ တင်ပြချက်များကို နားထောင်နေသော သူ့ပုံစံက အေးချမ်း၍ နှိမ့်ချတတ်သောဟန် ရှိသည် ။

ယန်ဟိုင်က အသေးစိတ် အစီရင်ခံပြီးနောက်တွင် ရှီဂျန် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး မှတ်ချက်ချလိုက်သည် ။

"ဟိုင်... ပြီးခဲ့တဲ့ လတွေရဲ့ ကုန်ထုတ်မှုနှုန်းက ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက် ကျဆင်း သွားတယ်နော်... ဘာဖြစ်တာလဲ... "

"ဒါတွေအကုန်လုံးက မိုမိသားစုနဲ့ လင်းမိသားစုတွေ ကြောင့်ပေါ့... "
ယန်ဟိုင်က တစ်နေရာသို့ ငေးစိုက်နေရင်း ...

"ကျွမ်းကျင်လုပ်သား အတော်များများကို သူတို့ က လစာကောင်းကောင်း နဲ့ မက်လုံးပေး ခေါ်ထုတ်သွားတယ်လေ... ခုဆို ကျွန်တော်တို့ မှာ လူ့အရင်းအမြစ် ဆုံးရှုံးနေပြီ... ဒီနောက်ပိုင်း မိသားစုနှစ်ခုနဲ့ တိတ်တဆိတ် တိုက်ပွဲတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ အခြေအနေ မကောင်းဘူးလေ... ကျွန်တော်တို့ မိသားစု ရှုံးရိပ်ပြလာတာရယ် လစာကောင်းကောင်း နဲ့ ကမ်းလှမ်းတာတွေ ရယ်ကြောင့် အလုပ်သမားတွေ ဘက်ပြောင်းကုန်ကြတယ်လေ... "

"ဟမ့်... "

ရှိဂျန်က နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ရင်း

"ဒါသူတို့ တမင် ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိနဲ့ လုပ်နေတာပဲ... မျိုးဆက်သစ် နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မိုယန်းယီနဲ့ လင်းရှောင်ဖုန်း တို့ ကို စေ့စပ်လိုက်ပြီး ကတည်းက မိုမိသားစုနဲ့ လင်းမိသားစုတို့ က ပို စည်းလုံးသွားပြီလေ... ငါတို့ နဲ့ မိုမိသားစုတို့ ရဲ့ လျှို့ဝှက်တိုက်ပွဲတွေမှာ လင်းမိသားစုကပါ ဝင်ရောက် စွက်ဖက်လာခဲ့ပြီပဲ... သူတို့ အချင်းချင်း တိတ်တဆိတ် သဘောတူညီမှု ရယူထားတာပဲ ဖြစ်မှာ ပေါ့... မဟုတ်ရင် မိုမိသားစုက ငါတို့ ရှိမိသားစုကို ဘယ်ယှဉ်နိုင်ပါ့မလဲ... "

"မိသားစုခေါင်းဆောင် ... ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြေညာလိုက်မလား... "

ယန်ဟိုင်က ပြန်မေးလိုက်သည်။ ။

"စိတ်မပူပါနဲ့ ဦး... ငါ့မှာ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်..."

ရှိကျန်ကြည့်ရတာ အသေအချာ ယုံကြည်မှုရှိပုံရသည်။ ။ ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရဟန်ဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ် သွားပြီးနောက်

"ဒါထက် နေပါဦး... ငါတို့ လူကလေး ရှိယန် ခုထိ ပြန်မရောက်သေးဘူး ဟုတ်လား..."

"ကျွန်တော်လည်း ခု အဲဒါပဲ ပြောမလို့ ... "

ယန်ဟိုင်၏ မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့နေပြီး

"လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ် သူ့အိမ်က ထွက်သွားတုန်းက အဲ့အရူးလေးက ပြောသွားတယ်... အမှောင်တောအုပ်ကို သွားမှာ တဲ့ ... ခု လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က ကျွန်တော် သတင်းတစ်ခု ကြားတယ်... မိုယန်းယီနဲ့ မိုကျားချီလည်း အမှောင် တောအုပ်ထဲမှာ ပဲတဲ့ ... သူတစ်ခုခုများ ဖြစ်နေပြီလားမသိဘူး... အစွမ်းကောင်းတဲ့ လက်ထောက်တွေလည်း သူခေါ်သွားတာ မဟုတ်ဘူး လေ... ဟင်း... သူ့အမေ ချင်းချင်းက အစောကြီး သွားနှင့်ပြီ ဆိုတော့ ကျွန်တော့်မှာ ဒီသားလေးတစ်ယောက်ပဲ ကျန်တော့တာပါ... ကျွန်တော် အရမ်းစိတ်ပူတယ်..."

ရှိကျန်က အတော်ကြာကြာ မျက်မှောင်ကြီးကျွဲရင်း စဉ်းစားနေပြီး နောက် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ ။

"အင်း... ဒီကောင်လေးက ရှိမိသားစုရဲ့ ကျောက်ခန္ဓာ သိုင်းဝိညာဉ် အမွေဆက်ခံသူလည်း မဟုတ် သိုင်းပညာလည်း စိတ်မဝင်စား... ဒီရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေနဲ့ ပဲ တစ်ချိန်လုံး ရူးနေတော့တာကိုး... အတော် ဒုက္ခပေးတဲ့ ကလေး..."

"ခေါင်းဆောင်... ဒါတွေအကုန်လုံးက ကျွန်တော့်ရဲ့ သွေးဆက်ကြော

ငုံပါပဲ... ကျွန်တော့်မှာ သာ သိုင်းဝိညာဉ်ရှိခဲ့ရင် ချင်းချင်းကလည်း သူက လေးကို သိုင်းဝိညာဉ် အမွေပေးခဲ့နိုင်မှာ ပဲ... "

ယန်ဟိုင်က ရှက်ရွံ့သိမ်ငယ်စွာ ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဒါတွေအားလုံးက ကံကြမ္မာပါ... "

ရှီဂျန်က ခေါင်းတယမ်းယမ်းနှင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဟိုင်... ငါမင်းကို အဆုံးမဲ့ပင်လယ်ရဲ့ ဘေးမှာ တွေ့ခဲ့တာလေ... မင်းက ငါ့သွေးသား မဟုတ်ပေမဲ့ ငါမင်းကို သားတစ်ယောက်လို အမြဲ ကြည့်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား... အဲ့လိုမဟုတ်ရင် ငါ့သမီး ချင်းချင်းနဲ့ မင်းကို ဘယ်ပေးစားခဲ့ပါ့မလဲ... ဟုတ်ပါတယ်... မင်းက သိုင်းဝိညာဉ်မရှိသလို သိုင်းပညာလည်း မတတ်ဘူး... ဒါပေမဲ့... ရှီမိသားစုပိုင် မိုင်းတွင်းတွေကို မင်းကိုယ်တိုင် စီမံခန့်ခွဲခဲ့ပြီး ရှီမိသားစုရဲ့ အဓိကအရေးပါတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေတာပဲ မဟုတ်ဘူး လား... မင်းရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်ကြောင့်သာ မဟုတ်ရင် ငါတို့ မိသားစု ဒီလို ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုမျိုးကို ဘယ်ပိုင်ဆိုင်နိုင်မှာ လဲ... ဒါကြောင့် မင်းက သိုင်းသမားမဟုတ်ပေမဲ့လည်း မင်းရဲ့ အနေအထားက ရှီမိသားစုမှာ ဘယ်သူထက်မှ ပိုမနိမ့်ကျပါဘူးကွာ... "

"ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့အချိန်ခါမှာ တော့ အားကြီးတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက်က အရာအားလုံးထက် ပိုတန်ဖိုးရှိပါတယ်လေ... "

ယန်ဟိုင်ကတော့ မချီပြီးပြီးရင်း သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တင်နေဆဲ...

"တကယ်လို့ ကျွန်တော်သာ သိုင်းဝိညာဉ် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရင်... ကျွန်တော်လည်း သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ခဲ့မှာ ပဲ... ရှီယန်ကလည်း သူ့အမေဆီက ကျောက်ခန္ဓာ သိုင်းဝိညာဉ် အမွေဆက်ခံမှာ ပဲ... ဒါဆို သူလည်း ပဲ သိုင်း

ပညာ လေ့ကျင့်လိမ့်မယ်... ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့်များ သိုင်းဝိညာဉ်ဆိုတာ မွေးရာပါ ကံကြမ္မာ ဖြစ်နေရတာလဲဗျာ... ဟင်း... "

ရှိဂျန်ကလည်း ခေါင်းသာညှိတ်လိုက်ရတော့သည်။ ။

"ဟုတ်ပါတယ်လေ... ဒီနေ့အချိန်ခါမှာ တော့ အားကြီးတဲ့ သိုင်းသ မားတစ်ယောက်က ဘယ်အရာထက်မဆို တန်ဖိုးရှိပါတယ်လေ... "

"မိသားစုခေါင်းဆောင်... ဒီကောင်လေး အန္တရာယ်တစ်ခုခု ကြုံနေပြီ လားမသိဘူးနော်... "

ယန်ဟိုင်ကတော့ စိတ်ပူရုံမှ လွဲ၍ ဘာမှ မတတ်နိုင်။

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး... "

ရှိဂျန်က ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်ပြီးနောက်...

"ဘာလို့ လဲဆိုတော့ ငါ့မြေးလေးက သိုင်းမှ မတတ်တာပဲ... ဆိုတော့ မိုမိသားစုကလည်း သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး ... မိုယန်းယီနဲ့ မိုကျားချီကလည်း ရှီယန်ကို မြင်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး ... ဒါကြောင့် သူတို့ တွေ ရှီယန်ကို ပစ်မှတ်ထားတယ် ဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး... "

"ဒါပေမဲ့ တစ်ခုခု လွဲနေတယ်လို့ တော့ ကျွန်တော် ထင်နေတုန်းပဲ... တကယ်ဆို သူ ခုချိန် အိမ်ပြန်ရောက်သင့်ပြီလေ... "

"အင်း... ကောင်းပြီလေ... အသံမဲ့မြို့က ငါတို့ လူတွေကို ငါပြောလို က်ပါ့မယ်... အသံမဲ့မြို့က အမှောင်တောအုပ်ရဲ့ ညာဘက်ခြမ်းမှာ ရှိတာ ပဲ... တကယ်လို့ သူတို့ ရှီယန်ကိုတွေ့ရင် သေချာပေါက် ငါတို့ ကို အကြောင်းကြားမှာ ပါ... အရမ်း စိတ်မပူပါနဲ့ ... "

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိသားစုခေါင်းဆောင်... "

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ... မင်းရဲ့ သားက ငါ့ရဲ့ မြေးပါပဲဟ... "

ရှိဂျန်က သူ့သမက်ကို မျက်လုံးပြူးကြည့်ကာ ဆူပူလိုက်သည်။ ။

"ငါမင်းကို ဘယ်နှခါ ပြောရမလဲ... ငါ့ကို မိသားစု ခေါင်းဆောင်လို့ မခေါ်ပါနဲ့ ဆို... ငါက မင်းရဲ့ မွေးစားအဖေဖြစ်သလို မင်းရဲ့ ယောက်ကွဲ ထီးပဲ မဟုတ်ဘူး လားကွာ... ငါ့ကို မိသားစုခေါင်းဆောင် ဆိုတာကလွဲ လို့ မင်းကြိုက်သလိုခေါ်... "

"ကျွန်တော်နားလည်ပါပြီ... အဖေ... "

"အေး... ဒါပဲ... "

အမှောင်တောအုပ်ကြီးအတွင်းမှ ညက တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ။

တောလမ်း ဖုန်ဖုန်လေးတစ်ခု၏ ဘေးကွက်လပ်တွင် လူဟာက မတ်တတ်ရပ်နေရင်း မြေဆွဲအားငါးဆကို သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဖော်ထုတ်ထားသည်။ ။ ထိုအရာက အသက်ရှူရန်ပင် ခဲရင်းလေသည်။ ။

ရှိယန်က လေထဲသို့ ခုန်တက်သွားပြီး ပြန်ကျလာသည်။ ။ သူက လူဟာ့ကို လှည့်ပတ်ကာ ခုန်ပေါက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ကြီးမားသောဖိအားက သူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးအား ဖျစ်ညှစ်ထားသည်။ ။ မျက်နှာနှင့် လည်ပင်း တစ်ဝိုက်ရှိ သွေးကြောမျှင်များက မြွေကလေးများ သဖွယ် ထောင်ထနေပြီး အပြာရောင်ပင် သန်းနေသည်။ ။

ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ မြက်ပင်များကြားတွင် တော့ မြောင်ယီဒီးက ငြိမ်ငြိမ်လေး ချောင်းကြည့်နေသည်။ ။

"သူဒီတစ်ခေါက် ဘယ်လောက် ခံနိုင်ရည်ရှိမလဲ လောင်းမလား..."

ရုတ်တရက် ရောက်လာသော ဒီယာလန်းက မြောင်ယီဒီးဘေးတွင် ထိုင်ချလိုက်ရင်း တီးတိုးပြောလိုက်သည်။ ။ သူမ၏ စွင့်ကားသော တင်ပါးက မြက်ပင်များကြားတွင် အိခနဲ နစ်မြုပ်သွားသည်။ ။

"နင့် တာဝန်ချိန်ပြီးပြီလား မမလန်း..."

မြောင်ယီဒီးက ပြန်မေးလိုက်သည်။ ။

"ရွယ်စင်းက အစားထိုးပေးလိုက်တယ်... ဒီနေရာက တကယ် အန္တရာယ်များ တာပဲ... ချုံတစ်ချောင်း ငွေရောင်မြေတစ်ကောင်လေ... သစ်ကိုင်းပေါ် တွဲလောင်းခိုနေတာ... ငါက နွယ်ပင်ပဲထင်နေတာဟဲ့... ငါ့တောင် ပေါက်မိတော့မလို့ ... အရှောင်မြန်လို့ တော်သေးတယ်... အမလေး ရင်တုန်လိုက်တာ... မဟုတ်ရင် နင့်ဘေးကိုတောင် ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး ... "

ဒီယာလန်းက အကြောက်ပြေသေးပုံ မရချေ။ သူမက ပွစိပွစိ ကျိန်ဆဲနေသည်။ ။

"မိစ္ဆာသားရဲတွေ ပိုပိုပြီးတွေ့လာရတယ်... ငါတို့ သတိရှိမှ ဖြစ်မယ်... ပြီးခဲ့တဲ့ နေ့တွေက ငါတို့ မိစ္ဆာသားရဲအုပ်စု ငါးစုတောင် တွေ့ခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား... သူတို့ က ညဘက်တွေမှာ အစာရှာ ထွက်တတ်ကြတယ်... အန္တရာယ်များ တယ်နော... နောက်တစ်ခါ နင်လာချောင်းရင် ငါ့ကိုပါခေါ်လာသင့်တယ်..."

"အယ်... တကယ်တော့ နင်က နောက်ဆုံးအချက်ကိုပဲ ပြောချင်တာ

မဟုတ်လား... ခိခိခိ"

မြောင်ယီဒီးက တခိခိရယ်နေသည် ။ သူတို့ နှစ်ယောက်က အသက်ချင်းကွာကာ သခင်နှင့် အစေခံလို ဖြစ်သော်ငြားလည်း သူငယ်ချင်း ပေါင်းပေါင်းကြသူများ ဖြစ်သည် ။

"ဟွန့်... ဆုတောင်းလေ... "

ဒီယာလန်းက ဝန်မခံဘဲ ငြင်းလိုက်ပြီး ဆက်ပြောလိုက်သည် ။

"ဟဲ့... ဒီကောင်ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုပဲနော် ... လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်အတွင်း သူ့စံချိန်ကို သူ နေ့တိုင်း ပြန်ချိုးတယ်... သူ့ခံနိုင်စွမ်းကလည်း လေ့ကျင့်ပြီးတိုင်း ပြီးတိုင်း ပိုတိုးတက်လာတယ်... ငါတောင် အခြေခိုင် တတိယအဆင့်ကို ရောက်နေပေမဲ့ အန်ကယ်လူရဲ့ မြေဆွဲအားငါးဆကို သွားမစမ်းရဲဘူး... ဒီကောင်က တကယ် ရူးသွပ်တာပဲ... အကြိမ်တိုင်းပဲ.. . သူ မူးလဲသွားမှ ပဲ ရပ်တယ်... အရမ်းလွန်တယ်... "

"သူ့ရဲ့ ခံနိုင်ရည် တစ်ခုထဲကပဲ အံ့ဩစရာ ကောင်းတာ မဟုတ်သေးဘူးနော်... ."

မြောင်ယီဒီးက ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ခါယမ်းရင်းပြောသည် ။ သူမ၏ မျက်လုံးများက အရောင်တစ်မျိုးဖြင့် ခပ်မှို န်မှို န် လင်းနေသည် ။

"ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်... သူ့ ပြန်ကောင်းတဲ့ နှုန်းက ပိုတောင် အံ့ဩဖို့ ကောင်းသေးတယ်နော်... မယုံချင်စရာကြီး... သူက ခုမှ အခြေခိုင် ပထမအဆင့်ပဲ ရှိသေးတယ်... ဘယ်လိုတောင် အံ့ဖွယ်သရဲ ပြန်လည် ကောင်းမွန်နိုင်စွမ်း ရှိနေရတာလဲမသိဘူး"

ဒီယာလန်းလည်း ထိုအချက်ကို ထူးဆန်းနေသည် ။

"ဒီကောင့်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ အများကြီးပဲ... "

မြောင်ယီဒီးက ခဏမျှ စဉ်းစားနေပြီး တီးတိုးပြောလိုက်သည်။ ။

"ပြီးတော့... သူစားသလို စားနိုင်တဲ့ လူလည်း ငါတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး... ပြီးခဲ့တဲ့ သုံးရက်မှာ ငါတို့ ရိက္ခာတွေ အကုန်နီးပါး သူစားပစ်ပြီးပြီ.. ငါခုဆို စားစရာအတွက်တောင် စိတ်ပူ လာပြီ... တကယ့် ဆန်ကုန်မြေလေးပဲ... ."

ဒီယာလန်းက တီးတိုးရယ်မောလိုက်သည်။ ။

"ဟားဟားဟား...

ဒါပေမဲ့ သူက ရယ်စရာ ပြောတတ်တယ်နော်... သူဒီတိုင်း လျှောက်ပြောနေတဲ့ စကားတွေကို ရယ်ရတာ ငါ့မှာ အူတောင်နာတယ်... ပြီးတော့ ငါတစ်ခါမှ မကြားဖူးတဲ့ အတွေးအခေါ် အဆန်းတွေရော သူ့မှ ရှိသေးတာ... ဘာတဲ့ ... ရှင်ဘုရင်တွေကို တိုင်းသူပြည်သားတွေက မဲခွဲဆုံးဖြတ်ပြီးတော့ပဲ တင်မြှောက်သင့်တယ်တဲ့ ... ကုန်သည်တွေကလည်း တိုင်းပြည်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်း ရှိတယ်... တဲ့ လေ...

ဟဲ့ ဒါထက်လေ... သူ့အရွယ်နဲ့ ကဗျာတွေဘာတွေတောင် လက်တန်းရွတ်နိုင်တယ်တော့ သူရွတ်တာတွေက အချိတ်အဆက်တွေ ကာရန်တွေနဲ့ စောင်းမြောင်းတာလို သရော်တာလိုနဲ့ ရယ်လည်း ရယ်ရတယ်... သူ့လို ၁၇ နှစ်သားလေးမှာ ဒီလို ထူးဆန်းတဲ့ အရာတွေနဲ့ ပြည့်နေတာလည်း ငါနားမလည်တော့ဘူး... "

"အင်း... ပြီးတော့ အဲဒီ ၁၇ နှစ်သားလေးရဲ့ ငါတို့ ကိုကြည့်တဲ့ စားမလို ဝါးမလို အကြည့်တွေ အကြောင်းလည်း ထည့်ပြောဦး... ဟွန့် လူတွေကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်းနဲ့ ... အကောင်စုတ်... အမျိုးယုတ်... "

မြောင်ယီဒီးက အံလေးကြိတ်ကာ လက်ကို လေထဲတွင် ခုတ်ဖြတ်သ
ည့်ဟန် လုပ်ပြလိုက်ရင်း

"တစ်နေ့နေ့တော့ ငါဘယ်လောက် ရက်စက်တတ်တယ် ဆိုတဲ့
အကြောင်း ဒီကောင်သိအောင် ညပြလိုက်ဦးမယ်... "

"နင့် သိုင်းဝိညာဉ် ပြန်ကောင်းလာတဲ့ ထိ စောင့်လိုက်ပါဦး... ဟဟ
... ငါတို့ ကို သူကြည့်တော့ရော ဘာအရေးလဲဟာ... ပဲ့ပါသွားတာမှတ်
လို့ ... ရွယ်စင်းနဲ့ ဟူလုံတို့ ကိုပဲ ကြည့်လေ... ငါ သူတို့ ကို ကြည့်မနေတဲ့
အချိန်တွေမှ ပဲ ငါ့ဖင်ကို ခိုးခိုးကြည့်ရဲကြတာ... သူတို့လိုပုံစံမျိုးကို ငါ ပိုရွံ
တယ်... သူတို့ နဲ့ စာရင် ဒီလဒက ပိုသတ္တိရှိတယ်... ငါတော့ သဘောကျ
တယ်... "

ဒီယာလန်းက တဟားဟား ရယ်မောလိုက်သည်။ ။

"တော်တော်ရွှနေ သိလား... "

မြောင်ယီဒီးက မျက်စောင်း ထိုးလိုက်သည်။ ။

"ဟိုက ကလေးပဲရှိသေးတာနော်... မြူဆွယ်မနေနဲ့ ... "

"ဟဲ့... ဒီလို အကြည့်မျိုးတွေ ဘယ်ကလေးဆီမှာ နင်မြင်ဖူးလို့ လဲ... "

ဒီယာလန်းက သူ့အသံကို တိုးလိုက်ပြီး

"ငါတော့ သူက အမြင်ထက်ပိုပြီး အသက်ကြီးတယ်လို့ ခန့်မှန်းမိတ
ယ်... အရွယ်တင်နုပျိုတဲ့ ကျင့်စဉ် တစ်မျိုးမျိုး ကျင့်ထားတာလည်း ဖြစ်နိ
င်တာပဲ... ဒါမှ မဟုတ် ထူးဆန်းတဲ့ သိုင်းဝိညာဉ် တစ်မျိုးလည်း
ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ ... "

"အေးဟ... ဟုတ်လောက်တယ်... ကြည့်ရတာ ငါတို့ ပို သတိထားရ

တော့မယ် ထင်တယ်... "

မြောင်ယီဒီးက စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့် ခေါင်း တဖြည်းဖြည်းညိတ် လိုက်လေတော့သည်။ ။

"ဘုန်း... "

ရှီယန် မြေကြီးပေါ်သို့ ပက်လက်လန် လဲကျသွားသည်။ ။ အသက်ကို အလှအယက် ရှူနေရင်းမှ ..

"ဘယ်နှပတ်လဲ... "

"ဆယ့်ငါးပတ်... "

လူဟာက စိတ် မရှင်းဟန်ဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်ရင်း

"ဒါပေမဲ့ မင်းက ပတ်နေရင်းနဲ့ ခုန်တာတွေရော လှိမ့်တာတွေရော လုပ်ခဲ့တယ်... အဲဒါက ဆွဲအား သက်ရောက်မှုကို ပိုမိုများ ပြားစေတယ်... ကောင်လေး... မင်း ဒီဒဏ်ကို ပိုခံရမယ်... မင်းခံနိုင်တာ သေချာရဲ့ လား.. "

"အဟွပ် ... အဟွပ် ... အင်း... မနက်ဖြန်ကျ ..သိမှာ ပေါ့... "

ရှီယန် စကားပြောဖို့ ပင် အနိုင်နိုင် ဖြစ်နေလေသည်။ ။

ခုရက်ပိုင်းတွေမှာ (ဒေါသမုန်တိုင်း) သိုင်းပညာကိုလည်း အချိန်ရတိုင်း သူ့ကျင့်နေခဲ့သေးသည်။ ။ မြေဆွဲအားဖြင့် လေ့ကျင့်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် သူ့ ရင်ဘတ်နှင့် ခါးတစ်ပိုက်ရှိ မရီဒျန်များမှ စွမ်းအင်ဆိုးများကို ထုတ်

ယူ သုံးစွဲရာတွင် ပိုမို လွယ်ကူလာခဲ့သည် ။

ဤသုံးရက်အတွင်း သူလုပ်နိုင်သော စံချိန် ၁၁ ပတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ချိုးဖျက်ကာ ယခု ၁၅ ပတ်ထိ ပတ်နိုင်ပြီဖြစ်သည် ။ မြေဆွဲအား စက်ကွင်းအတွင်း ခုန်ပေါက်တာမျိုး လူးလိုမ့်တာမျိုးတွေ ကိုလည်း သူ့ကိုယ်သူ စိန်ခေါ်သည့်အနေနှင့် ပြုလုပ်ခဲ့သည် ။ ထိုအရာများက အလွန်အမင်း ခွန်အား စိုက်ထုတ်ရသောကြောင့် သူ့စွမ်းအင် အများ အပြားလည်း သုံးစွဲခဲ့ရပေသည် ။

ပြင်းထန်မှု မြင့်မားလွန်းသော လေ့ကျင့်ခန်းများကြောင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်က အရင်ကထက် များစွာ အစွမ်းထက် လာပြီ ဖြစ်သည် ။ သူ့ အရိုးအကြော ကြွက်သားများ သည် လည်း ပိုမို သန်မာလာကြသည် ။ မနက်တိုင်း သူ အတွင်းအား လေ့ကျင့်မှုမှ နိုးထလာချိန်တွင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်က လှုပ်ရှား ပေါက်ကွဲပစ်နိုင်သော စွမ်းအားများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည် ။ ယခုဆိုလျှင် သာမန် မြေဆွဲအားတွင် သူ မိတာအတော်များများ အမြင့်ထိအောင် ခုန်နိုင်နေပြီဖြစ်ပြီး သူ့ အရိုးအဆစ်များ ကလည်း လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်မှုတွင် ပိုမို မြန်ဆန် သွက်လက်လာသည် ။

အကျိုးရလဒ်များကို နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရသောကြောင့် သူ ဆက်၍ လေ့ကျင့်နေခြင်း ဖြစ်သည် ။ သူ့ကိုယ်သူ ဖျက်ဆီးပြီး ပြန်လည် တည်ဆောက်ကာ သာမန်မဟုတ်သော နည်းလမ်းများ ဖြင့် ကြံ့ခိုင်စေခြင်းဖြစ်သည် ။ သူ့စွမ်းရည်များ တိုးတက် လာလေလေ သူ့ကီစုစည်းမှု သည် လည်း သိပ်သည်း လာလေလေ ဖြစ်သည် ။

ထိုစဉ်မှာ ပင်...

"ခွီး... ခွီး... "

အတော်ဝေးဝေးဆီမှ ထူးဆန်းသော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည် ။

လူဟာ့မျက်နှာက ဖြူရော်သွားပြီး အော်ဟစ်လိုက်သည်။ ။

"အဲဒါ အဆင့်လေး မိစ္ဆာသားရဲ့... လောင်မီး မြေသံဟ... "

ထို့နောက် တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

"လောင်မီးမြေတွေက ပုံမှန်ဆို ညမထွက်ဘူး... ဧကန္တ တစ်ယောက်
ယောက်က နှောင့်ယှက်လို့ ဖြစ်မယ်... "

"အန်ကယ်လူ... "

ရွယ်စင်းနှင့် ဟူလုံတို့ တောထဲမှ အမောတကော ပြေးထွက်လာကြ
သည်။ ။

"ဘာဖြစ်တာလဲ... "

လူဟာက အော်မေးလိုက်သည်။ ။

"သိုင်းသမား အုပ်စုတစ်စု လောင်မီးမြေကို အမဲလိုက်နေကြတယ်...
ကျွန်တော်တို့ ဆီကိုတောင် ရောက်တော့မယ်... သိုင်းသမားတွေက အ
တွေ့အကြုံရင့်ကြပုံပဲ... သူတို့ မီးတောက်မြေကိုတောင် ဖမ်းမိတော့မှာ ..
."

ရွယ်စင်းလည်း ထိတ်လန့်နေပုံရ၏။

"ချီးတဲ့ မှ ... "

လူဟာက ပခုံးပေါ်မှ ဓားပြားကြီးကို ဖြုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက် ပြော
လိုက်သည်။ ။

"ဒီး... ကိုဂရုစိုက်ကြ"

ချက်ချင်းပင် အသံများ လာရာဘက်ဆီသို့ ခုန်ပျံ ထွက်သွားလေ

တော့သည် ။

တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်နေဆဲဖြစ်သော ရှီယန်က ချက်ချင်းကြိုးစား ထထိုင်လိုက်ပြီး ကီစုစည်းမှုကို စတင် လှည့်ပတ်လိုက်သည် ။ သူ့မျက်လုံးများကတော့ လူဟာ ထွက်သွားရာဘက်သို့ မမှီတ်မသုန် စူးစိုက်ကြည့်နေလေ၏။
